

En Jaume es menja la verdura

Bel Miret

Un dia, en Jaume i la seva mare parlaven sobre com havia començat el col·legi. La seva mare li va dir que ja començava a ser un nen una mica més gran i que, per tant, hauria d'aprendre nous costums i canviar una mica la seva manera de fer les coses.

Va continuar dient-li que ja havia fet el primer pas a l'escola. Ara que ja era alumne de primer de primària, aprendria coses molt importants. La mare va explicar-li que hauria d'anar acostumant-s'hi, ja que poc a poc anirien donant-li noves responsabilitats.

En Jaume es va preocupar una mica, però la seva mare li va explicar que quasi ni se n'adonaria, doncs a l'escola li ho ensenyarien molt bé i poc a poquet. La seva mare llavors va dir-li que per anar-se acostumant a tot això, també ells anirien fent alguns canvis a casa.

En primer lloc, començarien preparant coses noves de menjar, plats diferents als que en Jaume estava acostumat. La seva mare li va explicar que una de les riqueses que tenim les persones és la gran diversitat de coses que ens hem acostumat a menjar, com les verdures, els llegums (cigrans, lleties, pèsols, etc.) i també una gran varietat de carns i peixos.

En Jaume va començar a posar cara d'espantat, però la seva mare li va dir que no faria res de nou per menjar sense que ell ho sabés i va preguntar-li què li semblava si començaven preparant junts una amanida. Això va alegrar molt en Jaume, ja que a vegades li agradava ajudar la seva mare a fer alguna cosa a la cuina.

Van decidir que començaria a ajudar-la aquell mateix dissabte, ja que en Jaume no havia d'anar a l'escola el cap de setmana; llavors, la seva mare li va explicar que l'endemà ja començaria a preparar-li uns espinacs per sopar. A més, li va prometre que si no protestava i se'ls menjava tots, li prepararia només un menjar nou durant la setmana i un altre durant el cap de setmana, quan cuinessin junts.

Tal com havien quedat, l'endemà la mare li va preparar per sopar els espinacs amb unes quantes patates i li va explicar que era un menjar molt bo i que a més donava mooolta força. Això els va fer pensar en els dibuixos animats d'en Popeye: "Te'n recordes la força que feia quan havia de treure el vaixell de l'aigua per arreglar-lo? o quan aixecava un cotxe o havia de fer alguna cosa per a la qual necessitava fer molta força? "

En Jaume no estava gaire convençut, però havia promès a la seva mare que se'ls menjaria tots i així ho va fer. Després, va dir-li a que li havien agradat una mica i que estava d'acord en provar plats nous.

Quan el dissabte va arribar l'hora de preparar el dinar, la seva mare el va cridar a la cuina. Ja ho tenia tot preparat per fer l'amanida. Havia comprat un enciam i tenia tallats els tomàquets, el cogombre, els raves i les pastanagues, les olives també estaven a punt. La seva mare li va dir: "Ja ho he tallat tot perquè no et facis mal amb el ganivet; ara cal que et rentis les mans i després pots anar posant-ho tot al plat". La mare li va explicar a en Jaume, com segons el costum cal posar primer l'enciam i després, per sobre, tot el que està tallat petit; així, després es poden veure tots els ingredients amb facilitat i revisar si ens en hem oblidat algun.

En Jaume va començar a preparar el plat d'amanida amb la seva mare al costat —ella mirava com el preparava. D'aquesta manera, va adonar-se que li agradava molt preparar el menjar i va preguntar-li a la seva mare si podrien fer-ho més sovint.

Aquell dia en Jaume s'ho va menjar tot i estava molt orgullós d'haver preparat ell sol l'amanida. Li va dir a la mare que un altre dia també voldria preparar un altre plat. "És clar que sí"- va dir la mare- "Jo estic molt contenta del que has fet. La setmana vinent cuinarem un altre plat i t'ensenyaré com es fa...". "I quin plat serà, mare?"- va preguntar en Jaume. "No ho sé, què et sembla un puré de verdures?"- va dir la mare-.

En Jaume va pensar que el que havia dit la mare estava molt bé ja que es divertia molt i també aprenia coses molt interessants. Així van anar fent plats diferents cada setmana fins que, sense adonar-se'n, en Jaume ja menjava molt sovint verdures i li agradaven molt. Bé, li agradaven algunes coses més que d'altres, però havia promès a la mare que ho provaria tot. També li agradava compartir coses amb la mare i aprendre com és això de preparar els menjars i quanta feina suposa a la cuina.

La mare va dir a en Jaume que ella també s'ho passava molt bé compartint amb ell la preparació del menjar, i li va explicar que menjar és molt important i que tot el que aprengui ara li anirà molt bé per quan sigui gran.

